

На сьогодні вирішити низку проблем підвищення ефективності функціонування національної економіки та зростання її конкурентоспроможності можливо завдяки налагодженню системної взаємодії зацікавлених сторін з питань трансферу знань. Наприклад, він може відбуватися між представниками освітніх і наукових установ та бізнес-структур, поєднуючись із трансфером технологій і трансфером інновацій як у прямому, так і у зворотному напрямках [3].

Науковці виокремлюють чотири основні рівні трансферу знань і технологій:

- 1) створення знань і технологій;
- 2) обмін;
- 3) впровадження;
- 4) комерціалізація [2].

Отже, сучасні особливості цифрової трансформації вищої освіти полягають у більш інтенсивному застосуванні інформаційно-комунікативних технологій, засобів дистанційної освіти, високій онлайн активності в освітньому процесі. Актуалізується доцільність трансферу освітніх знань, інформаційної безпеки, розвитку цифрової культури, подолання «цифрового розриву».

Список використаних джерел:

1. Бабасєв В. М., Стадник Г. В., Момот Т. В. Цифрова трансформація в сфері вищої освіти в умовах глобалізації. Комунальне господарство міст. Серія: Економічні науки. 2019. Вип. 2. С. 2-9.
2. Гура В. Л., Богуславський О. В. Використання нових методів трансферу знань для навчання фахівців з експортного контролю. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки. 2022. №9. С. 139-146.
3. Левченко О. М., Криворотенко А. В. Теоретичні підходи щодо визначення сутності трансферу освітніх знань у системі вищої освіти. Центральноросійський науковий вісник. Економічні науки. 2019. Вип. 2. С. 32-40.
4. Сущенко Л. О., Андрющенко О. О., Сущенко П. Р. Цифрова трансформація закладів вищої освіти в умовах діджиталізації суспільства: виклики і перспективи. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота. 2022. Вип. 2. С. 157-162.

УДК 338.24

*Цветік Ю. С.,
здобувач вищої освіти другого (магістер.) рівня
(Науковий керівник – к.т.н., доц. Савеленко Г. В.)
Центральноросійський національний технічний університет*

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ

Здоров'я населення є однією з найважливіших складових благополуччя суспільства, і медичні заклади відіграють ключову роль у забезпеченні якісної та доступної медичної допомоги. Саме тому охорона здоров'я громадян є однією з найважливіших внутрішніх державних функцій сучасної України [1, с. 7]. Проте,

у зв'язку зі зростаючими вимогами та обмеженими ресурсами, важливо розглянути шляхи покращення економічної ефективності цих закладів.

Перше, що потрібно зробити, це впровадити ефективне фінансове планування та управління. Медичні заклади повинні ретельно аналізувати свої фінансові ресурси, витрати та доходи, а також здійснювати бюджетування на основі реалістичних прогнозів. Це дозволить уникнути фінансових проблем та непередбачуваних витрат, а також сприятиме оптимізації використання коштів.

Другий аспект, на який варто звернути увагу, це оптимізація процесів та покращення робочої ефективності. Впровадження сучасних інформаційних технологій, автоматизація адміністративних процедур та впровадження електронного документообігу можуть значно збільшити продуктивність та зменшити час, витрачений на виконання рутинних завдань. Крім того, надання навчання та підвищення кваліфікації медичного персоналу сприятиме ефективнішому використанню ресурсів та покращенню якості надання медичних послуг. Проте, впровадження сучасних медичних інформаційних систем поки що не відмінило необхідність зберігати медичні історії пацієнтів в паперовому вигляді, що в деяких випадках лише ускладнило ведення медичної документації і може навпаки збільшити час на створення звітів медичним персоналом.

Третій аспект полягає у розробці та використанні стратегій залучення і утримання пацієнтів. Медичні заклади можуть зосередитися на покращенні комунікації з пацієнтами, наданні індивідуального підходу та вдосконаленні якості обслуговування. Важливо також активно впроваджувати маркетингові стратегії, залучати нових клієнтів і зберігати існуючих. Це може включати використання соціальних медіа, участь у спільнотах та розробку програм лояльності.

Наступний аспект, який варто враховувати, це раціональне управління запасами та зменшення витрат на обладнання та ліки. Медичні заклади можуть використовувати системи інвентаризації, прогнозування попиту та стратегії закупівель для забезпечення наявності потрібних ресурсів без зайвих витрат. Крім того, варто розглянути можливості співпраці з іншими закладами для спільного придбання обладнання та медикаментів за вигідними цінами.

Не менш важливим є розвиток партнерських відносин зі страховими компаніями та іншими платниками медичних послуг. Встановлення довгострокових договорів та переговори з медичними страховими організаціями можуть сприяти стабільному фінансуванню та забезпеченню потоку пацієнтів. Але на сьогодні єдиним страхувальником медичних випадків в Україні є Національна служба охорони здоров'я, яка і висуває вимоги до пакетів медичних послуг і виконує оплату за проліковані випадки по електронним медичним звітам.

Ефективність закладу охорони здоров'я не може бути однозначно визначена. В контексті охорони здоров'я виділяють три типи ефективності: медична, економічна та соціальна [2].

Медична ефективність відноситься до досягнення медичних результатів. Це означає одужання або поліпшення стану здоров'я конкретного пацієнта, відновлення функцій органів і систем. На рівні закладів охорони здоров'я та галузі загалом, медичну ефективність вимірюють через ряд специфічних

показників, таких як відсоток успішно вилікуваних хворих, зменшення розповсюдження хронічних захворювань і загального рівня захворюваності [2].

Соціальна ефективність пов'язана з досягненням соціальних результатів. Щодо конкретного пацієнта, це означає його повернення до праці та активного життя в суспільстві, а також задоволеність медичною допомогою. На рівні всієї галузі, соціальна ефективність проявляється у збільшенні тривалості майбутнього життя населення, зниженні рівня смертності та інвалідності, а також задоволенні суспільства системою надання медичної допомоги [2].

Економічна ефективність визначається співвідношенням між отриманими результатами і витратами. Розрахунок економічної ефективності пов'язаний з пошуком найбільш ефективного використання наявних ресурсів. Цей показник є важливим для оцінки функціонування системи охорони здоров'я в цілому, окремих її підрозділів і структур, а також для обґрунтування економічних заходів у сфері охорони здоров'я населення [2].

В заключенні, підвищення економічної ефективності медичних закладів є важливим завданням для забезпечення якості та доступності медичної допомоги. Шляхи досягнення цієї мети включають ефективне фінансове планування, оптимізацію процесів, залучення та утримання пацієнтів, раціональне управління запасами та розвиток партнерських відносин. Забезпечення стабільності та економічної стійкості медичних закладів допоможе забезпечити якісну медичну допомогу та задоволення потреб населення.

Список використаних джерел:

1. Державне управління реформуванням системи охорони здоров'я в Україні : навч.-наук. вид. / авт. кол. : М. М. Білинська, Я. Ф. Радиш, І. В. Рожкова та ін.; за заг. ред. проф. М. М. Білинської. – К. ; Львів : НАДУ, 2012. – 240 с.
2. Медяник Д. І., Липчанський В. О. Особливості ефективності управління закладами охорони здоров'я. Наукові записки. 2016. Вип. 19. С. 23-29.

УДК 339.9

*Щупаківський Р. В., д.ю.н., докторант
Львівський торговельно-економічний університет*

МОРФОЛОГІЧНИЙ ОПИС СИСТЕМИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Конкурентоспроможність національної економіки – складна, багаторівнева поліфункціонально-структурна система, що забезпечує досягнення умови високих конкурентних позицій на рівні товарів (послуг), суб'єктів господарювання та їх об'єднань, галузей і секторів економіки, регіональних економічних комплексів, а також збалансування її внутрішніх технологічної, виробничої, інноваційної, фінансової, податкової, інтелектуально-кадрової, торгової, інвестиційної та ін. компонент.